

آمادگی امتحانات بستهای حمایوی

سوم الی ششم

خدمات ملکی

نویسنده: مژمل "وردک"

Ketabton.com

فهرست مطالب

.....	مقدمه.
9.....	بخش اول: دولت و قانون.....
9	دولت.....
12	قانون.....
15.....	بخش دوم: اداره و مدیریت
18	برنامه ریزی.....
28	سازماندهی.....
41	رهبری.....
44	کنترول.....
59	تصمیم گیری.....
57	خلاقیت و نوآوری
63	گزارش دهنی.....
69	ضمیمه قانون اجرآلت اداری.....
87.....	بخش سوم: چگونگی کار در افغانستان.....
87	قرارداد.....
89	وقت کار
90	حق استراحت و رخصتی ها
91	مزد.....
92	آموزش مسلکی فنی و حرفی و انکشاف کارکنان.....
93	معیار ها و قواعد رهمودی کار.....
96	مامورین خدمات ملکی.....
107.....	بخش چهارم: مدیریت مقاهمه و ارتباطات
123.....	بخش پنجم: مدیریت منابع بشری
125	تجزیه و تحلیل شغل
130	برنامه ریزی نیروی انسانی.....
132	کارمندیابی و انتخاب
135	اجتماعی کردن کارکنان
137	آموزش و بهسازی منابع بشری
143	مسیر پیشرفت شغلی.....

146	ارزیابی مشاغل
149	ارزیابی عملکرد کارکنان
153	نظام پاداش و جبران خدمت کارکنان
154	انضباط و اصلاح رفتار کارکنان
156	مدیریت بین المللی منابع بشری
158.....	بخش ششم: مدیریت محاسبه
161	انواع حسابات
170	فرسایشات
173	طلبات مشکوك
173	محاسبه اموال تجاری
179	محاسبه دولتی افغانستان
180	ادارات امور مالی به سویه مملکت
181	ادارات امور مالی به سویه وزارت خانه ها
183	طبقه بندی حسابات مؤسسات دولتی
185	اسناد حسابی و طرز العمل آنها
200	بودجه و محاسبه بودجه
202	گزارش های مالی و انواع صورت حسابها
205	محاسبه جنسی
210	سیستم اداره دولتی
212	سیاست های مالی و اهداف عده اقتصادی
214.....	بخش هفتم: مدیریت مالی و بودجه
216	اقتصاد مالی دولت و نظام های اقتصادی
217	اسasات عواید دولت
221	مصالح دولت
222	مفهوم، ماهیت و سیر تاریخی بودجه
225	وظایف بودجه
250	حالات بودجه
254	ارتباط بودجه و مدیریت حسابداری
257	سیاست در بودجه بندی

257	پالیسی مالی و بودجه
259	ارتباط بودجه و اقتصاد
260	نقش سیاست مالی در توسعه اقتصادی
261	نقش سیاست مالی در مقابله با نوسانات اقتصادی
262	فایوق و تأثیرات آن بالای اقتصاد مالی دولت
263	ضمیمه قانون امور مالی و مصارف عامه
278.....	بخش هشتم: مدیریت تدارکات
282	پلانگاری تدارکاتی
284	مراحل داولینی
298	مراحل مطالبه پیشنهاد
303	تضیینات تدارکات
305	تنظيم امور قرارداد
314	شفافیت و حسابدهی مراحل تدارکات
316	مکلفت ادارات تدارکاتی
320.....	بخش نهم: پالیسی سازی
331.....	بخش دهم: حکومتداری خوب
333	فساد اداری
341	حکومتداری الکترونیک
342	ضمیمه قانون نصیری به اطلاعات
351.....	بخش یازدهم: تفتیش
351	تفتیش داخلی
355	تفتیش براسان خطر
368	فلسفه عمومی تفتیش دولتی
371	تفتیش پروژه های بانک جهانی
373.....	بخش اصطلاحات
379.....	منابع و مأخذ

بخش اول

دولت و قانون

دولت

تعريف دولت

در مفهوم عمومی دولت به معنای مجموعه سازمان اجرائی که قدرت اداره جامعه به آن داده شده است میباشد. و یا به عباره دیگر دولت عبارت از اجتماع دائمی و منظم گروهی از افراد پسر که در زمین معین و مشخص به طور ثابت مسکن گزین اند و مطیع یک قدرت سیاسی مستقل باشند.

عناصر مشکله دولت

1. مردم یا نقوص: یکی از عناصر اساسی برای تشکیل دولت وجود جمعیتی از انسان ها است که دولت را میسازند و بدون آنها دولت معنی ندارد.
2. سرزمین یا قلمرو: سرزمین یک کشور عبارت از محدوده جغرافیایی معینی است که جمعیتی از افراد در آن مسکن گزین بوده و در آن تشکیل حکومت میدهد.
3. حکومت: عبارت از قوای اجرانوی دولت بوده که پالیسی دولت را در جامعه تطبیق مینماید.

وظایف اساسی دولت

- وضع قانون و مقررات برای اداره دولت،
- تعیین مسؤولان برای اجرای قوانین،
- نظارت بر اجرای قانون و جلوگیری از قانون شکنی،
- حراست از ارزش های بینی و ملی از راه های مختلف مانند: مکتب ها، پوسته ها و رسانه های جمعی،
- تأمین امنیت داخلی،
- تطبیق احکام قانون اساسی و سایر قوانین،
- دفاع از استقلال، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی.

اقسام دولت

دولت ها را میتوان از سه جهت طبقه بندی نمود، از حیث درجه استقلال، از نظر ترکیب و از نظر شکل حکومت.

1 . اقسام دولت از نظر استقلال

به دو نوع تقسیم شده اند: دولت مستقل و دولت ناقض الاستقلال.

1 - دولت مستقل: دولتی است که از حیث روابط بین المللی و از لحاظ امور داخلی تابع دولت دیگری نبوده هر طوری که بخواهد قدرت و حاکمیت خود را در امور داخلی و خارجی اعمال میکند.

2 - دولت ناقض الاستقلال: دولت ضعیف است که به موجب پیمان و یا بدون پیمان تابع یک دولت قوی باشد، و از داشتن روابط بین المللی محروم میباشد.

2 . اقسام دولت از نظر ترکیب

به دو نوع تقسیم بندی شده اند: دولت بسطی یا مرکزی، دولت های مرکب.

1 - دولت بسطی یا مرکزی: به دولت های اطلاق میشود که دارای یک مرکز واحد عسکرد سیاسی هستند مانند: دولت افغانستان، ایران ترکیه و غیره.

بخش دوم

اداره و مدیریت

تعريف اداره

اداره عبارت از یک نظام اجتماعی است که در آن یک عدد اشخاص چهت رسیدن به یک سلسله اهداف نسبتاً معین باهم همکاری و اشتغال دارند. اداره به دو نوع میباشد اداره رسمی و اداره غیر رسمی. و یا اداره عبارت است از هماهنگی معقول تعداد از افراد که از طریق تقسیم وظایف و برقراری روابط منظم و منطقی برای تحقق هدف یا منظور مشترکی به طور دوامدار فعالیت میکنند و به نام سازمان نیز یاد میشود.

اداره عامه

اصطلاح اداره عامه از واژه لاتینی (Ad or Ministiar) که معنی خدمت، حمایت و همکاری به مردم را ارائه میکند مشتق شده است. اداره عامه یک بخش از محدوده وسیع اداره است که توسط تمام نهادها، چه خصوصی و چه عامه مورد استفاده قرار میگیرد.

اداره عامه عبارت از عرصه توزیع پالیسی های دولت بوده که از این آرس پالیسی ها به شکل درست آن مناسب با ظرفیت اداره عامه تعامل و توزیع میشود.

اداره عامه بخشی بزرگ از بدنۀ اداره است. اصطلاح اداره عبارت از فعالیت های هماهنگ شده ایست که برای نیل به یک هدف معین سوق داده می شوند. هرگاه این اصطلاح فعالیت های یک باشگاه، اجتماع، شرکت و یا یک فابریک را مورد مطالعه قرار دهد، در این صورت بنام اداره خصوصی یاد میشود و زمانی که این اصطلاح فعالیت های دولت و حکومت را مورد بررسی قرار دهد در این صورت بنام اداره عامه یاد میشود.

تعريف مدیریت

مدیریت از اصطلاح قدیمی فرانسوی Management که به معنی راه اندازی، هدایت و نظارت میباشد اقتباس گردیده است اما مفهوم کنونی آن راهنمایی، رهبری و هدایت نمودن تمام نهاد کاری یک سازمان از طریق اکشاف منابع پسری و تنظیم منابع فزیکی میباشد. به عباره دیگر: هنر هماهنگ ساختن یک مجموعه افراد و هدایت آنها برای هدف مطلوب را مدیریت گویند. مدیریت فعالیتی است منظم در چهت تحقق هدف های معین که از طریق ایجاد روابط میان منابع موجود، انجام دادن کار با مشارکت افراد دیگر و شرکت فعال در تصمیم گیری صورت میگیرد.

مدیر

در اصطلاح مدیر به شخصی خطاب میشود که مسؤولیت عملکرد تیم خود را به عهده دارد.

مدیریت به مثابه علم و هنر

آنچه که از نتایج کار کسب می نماییم هنر پنداشته میشود و آنچه را که از متنون کتابها می آموزیم علم پنداشته میشود. حالا در مورد مدیریت می توان گفت که هر از گاهی ممکن است در نهایت نتایج کار حاصل شود و اینگونه هم ممکن است که در اثر فراگیری حاصل شود، پس بر حسب این می توان گفت که مدیریت شامل علم و هنر میباشد و مدیر باید از هر دوی این ویژگی برخوردار باشد.

رهیافت های سیستمی و اقتصادی به مدیریت

مبانی اصل رهیافت های جدید به مدیریت بر مبنای دو نظریه سیستمی و اقتصادی شکل میگیرند.

بخش سوم

چگونگی کار در افغانستان

در هر کشور برای تنظیم امور کار قانون خاص موجود میباشد، در افغانستان نیز به منظور تنظیم و توضیح امور مربوط به وجایب، حقوق، امتیازات و تأمینات اجتماعی با تأسی از ماده 48 قانون اساسی قانونی بنام قانون کار وضع گردیده است.

این قانون مناسبات کار را در تمام بخش های کارکنان (اعم از داخلی و خارجی) را با اداره تنظیم می نماید، هرگاه در مورد مناسبات کارکنان در این قانون و سایر اسناد تقدیمی حکم موجود نباشد تنظیم آن از طرف وزارت کار و امور اجتماعی صورت می گیرد.

احکام این قانون بالای اتباع خارجی که در افغانستان استخدام میشود نیز قابل تطبیق است. به اساس این قانون کارکنان دارای حق مساوی کار با مزد مساوی میباشد. در این قانون از تعیض در استخدام، تایید مزد و امتیازات و غیره موارد منع شده است و زنان در دوران حاملگی و ولادت مستحق امتیازات معین میباشد. به اساس ماده 4 این قانون هیچگن نمی تواند کسی را به جری به کاری توظیف نماید، یک کار زمانی اجباری پنداشته میشود که کارکن به وسیله زور و خلاف اراده وی به کاری توظیف گردد، اما اگر به حکم قانون و اداره به انجام کاری گردد آن کار اجباری پنداشته نمیشود.

شرایط استخدام به اساس قانون کار

به اساس ماده 13 قانون کار شخص زمانی به حیث کارکن استخدام شده می تواند که واحد شرایط ذیل باشد:

- داشتن تابعیت افغانستان،
- اکمال سن 18 سالگی، برای کارکنان در عرصه کارهای خفیفه سن 15 سالگی و برای کارآموزان سن 14 سالگی،
- ارائه سند آموزش حرفه به تأیید وزارت کار و امور اجتماعی،
- ارائه سند صحی،
- ارائه سند فراغت تحصیل و یا تحصیل (برای مامور)،

در این قانون توظیف نوجوانان دارای سن کمتر از 18 سالگی در کارهای مضار صحت که امکان عدم رشد فزیکی و معلولیت از آن متصور باشد منوع میباشد.

قرارداد

قرارداد عبارت از توافق کننی کارکن و کارفرما میباشد که به موجب آن کارکن طبق لایحه وظایف در مقابل دریافت مزد و سایر حقوق دوره کار برای مدت معین یا غیر معین انجام انجام خدمت می نماید. معمولاً معيار قرارداد یک سال میباشد و با توازن طرفین تمدید میشود، در صورتیکه طرفین قرارداد در خلال یک ماه در مورد تمدید یا عدم تمدید قرارداد اقدام ننمایند قرارداد تمدید شده تلقی می گردد.

قرارداد کار حاوی شرایط ذیل میباشد:

- مشروعيت قرارداد،
- معین بودن موضوع قرارداد،
- عدم موجودیت موانع قانونی در انجام کار،
- نوع کار یا حرفة که کارکن در آن مشغول می ورزد،
- مزد، حقوق و امتیازات کارکن،
- اوقات و ساعات کار طبق احکام قانون کار،
- رخصتی ها طبق احکام قانون کار،
- محل یا واحدی که کارکن در آن شامل کار میشود،
- تاریخ عقد قرارداد،

بخش چهارم

مدیریت مقاهمه و ارتباطات

تعريف ارتباطات

ارتباطات عبارت از انتقال اطلاعات از فرستنده به گیرنده، به طوری که اطلاعات توسط دریافت کننده قابل درک باشد.

هر عملی که توسط آن افراد بتوانند در رابطه به نیازمندی ها، خواست ها، ادراکات، نظریات و آگاهی خود با یکدیگر تبادله معلومات نمایند بنام مقاهمه و ارتباط یاد می گردد.

مقاهمه و ارتباط می تواند به صورت علامات معمول و غیر معمول، بطور شفاهی و غیر شفاهی صورت گیرد و هم می تواند از طریق گفتار و تکلم یا به طرق دیگر صورت پذیرد.

ماهیت مقاهمه و ارتباط

ماهیت ارتباط در این است که "کس نمی تواند بدون ارتباط باشد" یعنی افراد یا کارمندان داخل یک اداره و مؤسسه به صورت متداوم به شکل از اشکال با همیگر ارتباط می گیرند حتی اگر آنها طوری هم به نظر بررسند که گویا ارتباط ندارند اما باز هم ارتباط میداشته باشند.

حتی سکوت هم معنی این را میدهد که شما چیزی برای گفتن ندارید و یا هم نمی خواهید چیزی بگوید اما باز هم ارتباط دارید یعنی ارتباط در همه جا موجود است.

عین قضیه در مورد ارتباط به جهان خارج نیز صدق می نماید. اینکه اگر یک اداره و مؤسسه چیزی می گوید یا هم مینویسد، اینکه آیا یک اعلان تجاری خوب است یا نه و یا اینکه مناسبات بازار یا بیان خوب است یا خراب باز هم ارتباط بوجود میابد.

اگر یک اداره و مؤسسه چیزی نمی گوید یا نمی نویسد هم بطور غیر مستقیم پیامی را انتقال می دهد.

(الف) ارتباط پروسمه است که وظایف برنامه ریزی، سازماندهی، هدایت، رهبری و کنترول مدیریت توسط آن انجام می شود.

(ب) ارتباط فعالیتی است که مدیران چیز هماهنگ کردن و تناسب نمودن خود از آن بهره می گیرند.

مدیران و ارتباطات

ارتباطات خوب برای رهبری و مدیریت ضرورت اجتناب ناپذیر است. تحقیقات نشان می دهد که اکثر وقت مدیران در ارتباطات شفاهی صرف می شود. به عنوان مثال، مدیران اجرایی فقط حدود یک چهارم وقت شان را پشت میز صرف می کنند، بقیه وقت شان به جلسات برنامه ریزی شده و برنامه ریزی نشده، مکالمات تلفنی، و سرکشی به قسمت ها، تخصیص یافته است. در واقع یک روش برای بررسی مدیریت آن است که در این نقش مدیر به عنوان کانون پیچیده پردازش اطلاعات خدمت می کند که مسئولیت هایش عبارت از: جمع آوری اطلاعات مناسب از منابع داخل و خارج واحد کاری (نقش پیگیری)، توزیع اطلاعات بین نقش کاری و سخنگو از طریق تماس های خارج از سازمان و استقدامه اطلاعات برای حل مسائل و کشف فرست ها (نقش تصمیم گیرنده).

موضوع ارتباط

تشخیص موضوعات مناسب یکی از مشکلات مدیران است. مدیران که معتقد اند هر نوع اطلاعات را که به کارمندان سازمان مبادله کرد نه فقط وقت خود را با ارتباط پیش با افتاده تلف می کنند بلکه با دادن اطلاعات نامناسب اختلالاتی در کار اجرایی و عملیاتی سازمان به وجود آورند.

موارد زیر موضوع مناسب ارتباط سازمانی است.

1 - اطلاعات مناسب درباره سازمان (هدف ها، خط مژنی ها، و خدمات یا فعالیت های اساسی آن)

2 - اطلاعات مربوط به امور کارکنان از قبیل مرخصی ها، ترفيعات جدول و غیره.

3 - اطلاعات راجع به وضعیت های مهم که در سازمان پیش می آید مانند تغییرات مدیریت، خط مژنی ها، رویه ها و روشها.

بخش پنجم

مدیریت منابع بشری

تعريف منابع بشری

منابع بشری عبارت از قوه عمومی استعداد، مهارت و تجارب میباشد. منابع بشری حیثیت ستون فقرات یک سازمان را دارد.

مدیریت منابع بشری

مدیریت منابع بشری عبارت است از طراحی و دیزاین آن سیستم که با خاطر تحقق اهداف، استعداد های بشری را به طور مؤثر و متمر استخدا نمایند. به عباره دیگر مدیریت منابع بشری یک اصطلاح وسیع است که از پروسه جذب، نگهداری و پرورش نیروی شانسته، لایق و با استعداد کار بحث میکند.

هزایای مدیریت منابع بشری

نتجه عملکرد درست و انجام مؤثر وظیف مدیریت منابع بشری باعث تولید و کارآیی بیشتر، افزایش کیفیت زندگی کاری و بوجود آمدن جو مساعد و مطلوب در سازمان می گردد.

منابع بشری و سرمایه انسانی

سرمایه انسانی تنها افراد داخل سازمان نیستند، بلکه آن چیزی میباشد که این افراد به سازمان آورده و برای مؤقت سازمان بکار می برند. سرمایه انسانی مجموعه از ارزش های نیروی کار (قابلیت ها، دانش، مهارت، تجربیات، انگیزش، برخورد شخصیت، افکار، توانایی، استعداد و شایستگی) یک سازمان میباشد.

اهداف و مقاصد مدیریت منابع بشری

هفت عده و اساسی مدیریت منابع بشری در یک سازمان عبارت است از استفاده افراد مناسب در زمان مناسب با حداقل مصارف تا سازمان را در رسیدن به اهداف استراتژیک آن کمک نماید.

اهداف عام مدیریت منابع بشری

1. مسیر دهنده سازمان چهت دست یابی به اهداف سازمانی بواسطه افراد خوب آموزش دیده و شایسته.
2. به کارگیری مؤثر منابع بشری موجود در سازمان.
3. بالا بردن رضایت کاری و خود شگوفایی کارکنان بواسطه تشویق آنها.
4. رشد و حفظ انگیزش، مؤذنیت و رابطه کاری با در نظر داشت احترام مقابله میان اعضای سازمان.
5. ایجاد و حفظ کیفیت زندگی کاری چهت جذب و علاوه مدن سازی کارمندان به سازمان و غیره.

تشکیل سازمانی و یا تشکیلات شعبه مدیریت منابع بشری

شعبه منابع بشری از لحاظ سلسنه مراتب بعد از روشن شدن اهمیت آن در زمینه توامندی رقابتی یک سازمان، نظر به سایر شعبات در سطح بلندتری قرار داشته و اهمیت آن بیشتر از پیش مورد تائید قرار گرفته است.

عوامل تأثیرگذار بر مدیریت منابع بشری

عواملی که روی تصالیم و عملکرد مدیریت منابع بشری در یک سازمان تأثیر گذارند عبارتند از:

1. عوامل محیط پیرونی
2. عوامل محیط داخلی

بخش ششم

مدیریت محاسبه

تعريف محاسبه

محاسبه (Accounting) عبارت از فن ثبت، تفسیر، طبقه بندی، خلاصه سازی و ابلاغ نتایج فعالیت های اقتصادی (معاملات) می باشد. و یا به عباره دیگر محاسبه عبارت عمل جمع آوری، پرسس، تحلیل، تفسیر و پیش بینی صورت حسابات مالی می باشد (Dupree & Madre). در حقیقت تعريف محاسبه حاوی متشخصات است که در حقیقت دوران (Cycle) محاسبه را توضیح می نماید.

محاسب

محاسبان کسانی اند که در ثبت، تصنیف و توحید معاملات مالی، نظارت و نگهداری دارایی سازمان، ثبت و تأیید مصارف و جمع آوری معلومات، تحلیل مسائل مالی و همچنان تهیه گزارش معاملات مالی مسؤولیت دارند.

صفات محاسب خوب: خصوصیات عده یک محاسب خوب قرار نیل اند:

1. محاسب باید صرفه جو، مثبت و وسعت نظر داشته باشد و تنگ نظر نباشد.
2. محاسب باید دارای قضاوت عنده نبود بلکه حقایق را بصورت بی طرفانه تحلیل و ارزیابی نماید.
3. رایبور های جامع و با ارزش مالی را بوقت و زمان معین آن ترتیب و تنظیم نماید.

هدف محاسبه

به صورت خلاصه هدف محاسبه عبارت از تهیه نمودن معلومات برای تصمیم گیرنگان چهت اتخاذ تصامیم اقتصادی میباشد. اتخاذ تصامیم در مورد تخصیص و استفاده از منابع اقتصادی مانند پول، زمین و کار بشری نیاز به معلومات بسیار دقیق دارد که با استفاده از محاسبه می توان این معلومات را تهیه نمود.

اهداف و مقاصد محاسبه دولتی

1. سیستم محاسبه باید با قوانین، مقررات و مالیر دستاور کشور مطابقت داشته باشد.
2. سیستم حسابی باید به ارتباط تصنیف بودجه تنظیم شود زیرا معاملات بودجه و حسابی مکمل اداره میباشد.
3. سیستم محاسبه باید طوری طرح گردد تا بطور مشخص و واضح وجوهی را که بذست آمده و به مصرف رسیده نشان دهد و هم مقامات اجر اثیوی را که مسؤول مرآبیت و استفاده وجوه در پروگرام های مطروحه میباشد مشخص و معین میسازد.
4. سیستم محاسبه باید طوری تنظیم گردد که اداره بتواند وجهه و فعالیت هارا کنترل و پروگرام هارا تنظیم و تقسیم داخلی را ارزیابی نماید.
5. سیستم محاسبه باید قسمی طرح گردد که اداره بتواند نتایج مالی پروگرام ها، عملیات اقتصادی و نتایج فعالیت های اقتصادی را ارزیابی نماید.
6. سیستم محاسبه باید قدرت و توانانی معلومات را برای تنظیم پلانهای انکشافی داشته باشند.
7. محاسبه باید ارقام مالی مورد اعتماد را برای تحلیل های اقتصادی و مالی ارائه کنند.

مقایسه محاسبه دولتی با محاسبه تجاری (دولتی و خصوصی)

1. اداره امور دولتی شامل فعالیت های وسیع و گوناگون بوده هر روز بر تعداد و حجم این وظایف و فعالیت ها افزوده میشود. بسیاری از کارخانه های تولیدی، خطوط کشتی رانی و راه آهن، مؤسسات عام المنفعه مانند تاسیسات برق، گاز، آب، تلفون، هتل ها، فروشگاه ها و نظایر آنها به بودجه دولت اداره میشود. شارلوی ها مسؤول انجام تکالیف سنگن تعمیراتی و توسعه شهر ها و انجام امور شهری میباشد و پروگرام های اجتماعی در کشور هر روز وسعت بیشتری می باید.
2. تأمین وسائل پولی و منابع مالی کافی مهمترین ضامن اجرای پروگرام های وسیع دولت هاست. در بی نظمی و فساد در اداره امور مالی یک سازمان انتقاضی خصوصی منابع یک فرد یا تعداد محدودی از افراد اجتماع را به خطر می اندازد اما اختلال و بی نظمی

بخش هفتم

مدیریت مالی و بودجه

معرفی مدیریت مالی

مدیریت مالی بطور ساده عبارت از ثبت، محاسبه و مدیریت تمام دارایی و عملیه های مالی یک نهاد است. اجزای اساسی مدیریت مالی عبارت از بودجه سازی، محاسبه و تقدیش میباشد.

هدف مدیریت مالی

هدف اساسی سیستم مدیریت مالی عبارت از تنظیم مؤثر دارایی های سازمان و نظارت از چگونگی کمک های بدست آمده و مصرف آن میباشد.

مزایای مدیریت مالی

سونمندی سیستم مدیریت مالی یک سازمان در چند جهت:

- زمینه سازی مؤثر و مناسب دارایی.
- مدیریت سالم دارایی که کمک میکند تا اکثریت اعضای سازمان از آن بهتر مستقید شوند.
- از طریق شفاقت و حسابدهی اعتماد میان اعضای سازمان ایجاد میشود.
- پایداری و تداوم اقتصادی سازمان ارتقاء می پاید.

اصول مدیریت عالی

مدیریت خوب مالی باید سه اصل اساسی را پی گیری کند:

- دقت و شفاقت: مدیریت مالی باز و شفاف باشد. تمام ثبت اسناد برای بررسی اعضای یک سازمان دقیق و تکمیل باشد. اعضا باید بدانند که انها در بدل پول خوبی چه بدست می آورند.
- پیروی از قانون: مدیریت مالی باید مطمئن باشد که تمام معاملات و طرز العمل ها مطابق قوانین موجود دولت صورت گرفته است.
- عدم فهم: مدیریت مالی باید به آسانی قابل فهم برای تمام اعضای سازمان، رئیس اجرایی سازمان، محاسبه و کمیته تقدیش باشد.

مسئولیت در برابر مدیریت مالی

مسئولین ارشد سازمان، رئیس اجرایی، محاسب و خزانه دار در برابر مدیریت مالی مسئولیت دارند. در حالیکه مجمع عمومی و کمیته تقدیش مسئولیت کلی کنترول فعالیت های مالی را دارند. محاسب مسئولیت فعالیت های یومه مدیریت مالی را داشته و برای مجلس مجمع عمومی جوابگو میباشد. استخدام محاسب از صلاحیت مجلس عمومی است. هرگاه استخدام محاسب مطرح بحث قرار گیرد مجلس لزوماً مقاضی کمک رئیس اجرایی خواهد شد؛ زیرا محاسب تحت اداره رئیس اجرایی ایفای وظیفه می نماید.

جدول زمانی مدیریت مالی

مدیریت مالی یک فعالیت یا عملیه وابسته به زمان بوده و در محدوده یک دوره آغاز و ختم می گردد. بصورت عام یک سال مالی دوره دوازده ماهه بوده طوریکه یک سازمان حساب مریوط را تنظیم نموده و به انسان آن را پور ارانه می نماید. یک سال مالی می تواند متفاوت از یک سال زمانی باشد. که شروع و ختم آن وابسته به عوامل متعدد میباشد که سازمان آنرا باید در نظر بگیرد و مطمئن گردد که سال مالی مطابق اهداف معین شده و ضروریات انتخاب شده است.

مفهوم مالیه (Tax) که از امور مالی قابل تدقیک است عبارت از پرداخت های است که از طرف دولت بر دارایی و عایدات اشخاص وضع می گردد. در حالی که (Finance) پیدا کردن منابع عایداتی و تمویل نمودن مصارف دولتی از طرق مختلف میباشد. که در این جمله استداد و استقرارض از منابع خارجی و داخلی و عاید دولت از تصدی ها و تشبتات دولتی نیز شامل است. به عبارت دیگر در این طرق تمویل اخذ مالیه فقط یکی از طرق (Finance) میباشد. به همین دلیل است که همه ارگان ها، تشبتات و تصدی های دولتی که واجد عاید می شوند عاید

بخش هشتم

مدیریت تدارکات

تعريف

تدارکات تهیه و فراهم سازی اجنس، خدمات و امور ساختمانی و خدمات ضمنی آنها است که توسط اداره مطابق احکام قانون تدارکات در بدل وجوده عامه صورت می‌گیرد.

أمر اعطاء

مسؤولین درجه اول اداره با شخص است که صلاحیت منظوری، عقد تعديل یا فسخ قرارداد تدارکات را طبق احکام این قانون دارا می‌باشد.

داوطلب

شخص حقیقی یا حقوقی است که خود یا نماینده قانونی وی به منظور ارائه ای افر مطابق مندرجات شرطنامه در داوطلبی اشتراك می‌نماید.

شرطنامه

سندي است که شرایط و اهليت داوطلبان و معيار هاي ارزيايي، كميته، كيفيه، مشخصات و خصوصيات اجنس خدمات غير مشورتی و امور ساختمانی و طرز ارائه ای افر در آن و از طرف اداره به دسترس داوطلب قرار داده می‌شود.

اقر

پيشنهاد یا نزخ دهی است که توسط داوطلب در مقابل شرطنامه، مطالبه پيشنهاد و یا درخواست نزخ گيری به منظور تدارکات ارائه می‌گردد که در آن تعداد یا مقدار، مشخصات، قیمت فی واحد، قیمت مجموعی و سایر شرایط لازم درج می‌گردد.

داوطلب

مرحله رقابتی است که در آن افر به منظور تدارکات، درخواست، دریافت و ارزیابی گردیده و در نتیجه داوطلب برندۀ اعلان و با وی قرارداد تدارکات عقد می‌گردد.

درخواست نزخ گيري

روشی است که به اساس آن اداره نزخ تدارکات را مطابق احکام قانون تدارکات از فروشنده داوطلب تقاضا می‌نماید.

داوطلبی باز

روشی است که به اساس آن داوطلبان افر های خویش را در مورد تدارکات مورد نظر با رعایت مشخصات مندرج شرطنامه به اداره تسليم می‌نماید.

داوطلبی مقید

روشی است که در آن تعداد محدودی از داوطلبان به منظور تدارکات مشخص مطابق احکام این قانون به داوطلبی به دعوت می‌گردد.

تدارکات از منبع واحد

روشی است که تدارکات طبق احکام قانون تدارکات بدون داوطلبی طور مستقیم صورت می‌گیرد.

قرارداد

موافقة کنکنی است که مطابق احکام قانون تدارکات میان اداره و داوطلب برندۀ عقد و در آن شرایط و مشخصات مندرج شرطنامه و مکلفت های طرفین درج و طی معیاد اعتبار آن نافذ می‌باشد.

مراحل تدارکات

فعالیت های است که بعد از اتخاذ تصمیم أمر اعطاء غرض تدارکات آغاز و با اكمال آن مطابق مندرجات شرطنامه و قرارداد خاتمه می‌یابد.

مطالبه پيشنهاد

سندي است که طرز و شرایط ارائه ای پيشنهاد در آن توضیح و جهت تهیه خدمات مشورتی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

قراردادي

داوطلب برندۀ است که قرارداد تدارکات را با اداره مربوط عقد می‌نماید.

اقر جوايگو

اقری است که بعد از ارزیابی معیار های کيفی و تخنيکي و شرایط مندرج شرطنامه در آن رعایت گردیده باشد.

تضمينات

وجه نقدی یا تضمین بانکی و یا استناد معنبر مالي معادل آن است که از طرف داوطلب و قراردادي مطابق احکام این قانون به اماتت گذاشته می‌شود.

اجناس

انواع مختلف اموال و اشياء به شمول تجهيزات، تولیدات، مواد خام اعم از جامد، مایع یا گاز و خدمات ضمنی است که برای تهیه اجنس ضروري باشد مشروط بر اين که ارزش خدمات ضمنی از قيمت اصلی اجنس پيشتر نباشد.

بخش نهم

پالیسی سازی

تعريف پالیسی سازی

پالیسی سازی در اداره عامه و حکومت چنان از اهمیت خطریری بر خوردار است که بعضی ها فکر می کنند که پالیسی سازی از مهم ترین معابر های رای تثبیت طرفیت اداره عامه و حکومت است. اداره عامه بدون پالیسی چیزی جز یک پدیده سکان و غیر متحرک نیست. پالیسی های موفق اداره و حکومت را در نیل به ادراfs مؤفق می سازد. از جانب دیگر با شکست پالیسی ها در واقع حکومت نیز ناکام مانده است.

تحلیل پالیسی شامل آزمایش و تقویه رووند پالیسی سازی و ارزیابی انتخاب پالیسی و بازده آنست. به هر تناسب که میدانید فعالیت حکومت وسیع تر باشد به همان تناسب نقش پالیسی عامه نیز اهمیت پیدا می کند. توءه مردم هم از پالیسی عامه تاثیر پذیر و هم روی آن تاثیر گذار است. به هر تناسب که سطح داشش و اگاهی توءه ها بلند باشد به همان تناسب علاقه مند سهیم شدن در شکل دهنی پالیسی عامه نیز می باشد.

اداره عامه سنتی به عنوان عرصه توزیع و تعمیل پالیسی های حکومت و یا بخش عملیاتی حکومت شناخته می شد. اما امروز اداره عامه عبارت از عرصه ایست که در ساختن پالیسی های عامه نقش مهمی را ایفا می کند. مؤقتیت یا ناکامی پالیسی مساوی است به مؤقتی و یا ناکامی اداره عامه، بدون در نظر داشت ساختار و یا نوعیت اداره عامه، پالیسی عامه از روی ماهیت و عملکرد اداره و بر مکن قابل ارزیابی است. هر چند در بعد نظری پالیسی سازی کار اداره عامه نیست، اما در عمل اداره عامه در شکل دهنی پالیسی عامه نشان بارزی را ایفا می کند. امروز در عمل اداره عامه هم پالیسی ساز و هم تعمیل کننده پالیسی ها است. به گفته اول بای: اداره عامه یعنی پالیسی سازی، با رشد حکومت رفاه، تاثیر علم و تکالوژی و انقلاب معلوماتی و ارتباطات، تغییرات اساسی در ماهیت اداره در پالیسی ایجاد گرددیده است.

پیوند میان پالیسی و اداره

به نظریه "وردا ولسون" اداره عامه در واقع حکومت در عمل است. موضوع اداره عامه توسط "هرنگ" مطرح گردید که به نظر او توءه ها به دلیل اینکه عملکرد اداره بر زندگی شان تاثیر گذار است، علاقه مند سهیم گزیری در شکل دهنی پالیسی عامه اند. بر اساس نظر دانشمندان پالیسی و سیاست ارتباط میثاقیم با هم دارند و تاثیر متقابل روی همدیگر دارند، بنابرآ مشکل است که این عرصه هارا از هم تکثیک نماییم. بریتانیابی ها اداره عامه را مسؤول طرح و دیزاین پالیسی می دانستند.

معنی و مفهوم پالیسی عامه

واژه پالیسی عامه توسط دانشمندان مقاوت به اشکال مختلف تعریف شده است، به گفته "فریدلیک" پالیسی عبارت از تصامیمی است که برای ما می آموزاند که در شرایط موجود چه باید کرد و چه نباید کرد. به گفته "رابرت استون" پالیسی عامه عبارت از تأمین رابطه حکومت با محیط آن می داند. و به گفته "ریچارد رز" پالیسی عامه بک پالیسی نه، بلکه آموزه های رفتاری است.

از تعاریف فوق معلوم است که پالیسی عامه عبارت از تصامیم حکومت در جهت تأمین اهداف و مقاصد مخصوص است. پالیسی های عامه در ماهیت هدفمند بوده و معرف بر نامه های حکومت اند. این تصامیم در واقع نتیجه تشریک مساعی حکومت بوده و می تواند اشکال مختلف مانند: قانون، فرمان، تصامیم محکم، احکام اجرائی، تصمیم و غیره را داشته باشد.

شکل دهنی و تعمیل پالیسی شامل الگوهای پلان شده و تنظیم رفقاره ای است. پالیسی عامه شامل یک شبکه روابط و تعامل بین ارگان های مهم حکومت، قوای مجریه، مقتنه، قضائیه، دیوانسالاری، رسانه ها و نهاد های جامعه مدنی است. برای فهم بهتر پالیسی نکات ذیل را باید مد نظر داشت:

- پالیسی عامه پدیده های هدفمند اند؛ پالیسی های عامه معمولاً برای کسب اهدافی که در جهت تأمین منافع عامه اند شکل گرفته و تعمیل می شوند. این پالیسی ها در واقع تعریف کننده برنامه های حکومت می باشند.
- پالیسی های عامه بازده تشریک مساعی ارگان های حکومت اند. این به این معنی است که در شکل دهنی پالیسی های عامه ارگان های متعدد نقش دارند، اگر این ارگان با هم تشریک مساعی نداشته و یک هدف را تعقیب نکنند، شکل دهنی این پالیسی ها با چالش مواجه خواهد شد.
- پالیسی عامه در واقع آن چیزی است که حکومت انتخاب می کند و انجام می دهد. این در واقع تعیین کننده رابطه محیط سیاسی حکومت با سیاست آنست. معمولاً پالیسی ها متاثر از محیط خود بوده و روی محیط خوش نیز تاثیر گذارند.

بخش دهم

حکومت داری خوب

مفهوم و معنی

حکومت داری خوب یک اصطلاح عینی بوده و تأکید بر اداره مؤثر، کار و شفاف در داخل نظام مردم سالار دارد. این و اژه زمانی مصدق عینی و واقعی پیدا میکند که ما یک اداره هدفمند و توسعه طلب که متعهد به ارتقاء سطح کیفی خدمات و تأمین نیاز مردم باشد، داشته باشیم. این امر ارتباطی می گیرد به اینکه اداره تا جه حد می تواند قدرت حکومت را غیر متمرکز ساخته و منابع را به مفیدت تبدیل کند تا به چالش ها و مشکلات جامعه به نحوه احسن رسیدگی کرده بتواند. امری که قادر است اسیردن امور اداره عامه به اهله میزان مشروعيت نظام را بالا برد و می تواند فاصله را بین مردم و حکومت کم ساخته و به حکومت استخدام بیشتر ببخشد.

حکومت داری خوب زمانی محقق است که مادر داخل نظام اداره مبتنی بر اصول که منافع عامه را تأمین نماید، زندگی مرفع را به مردم هدیه داده و میزان مشارکت مردم را در امور علمه افزایش دهد، داشته باشیم.

بانک جهانی در رهنمونش معیار های ذیل را برای حکومت داری خوب پیشنهاد میکند: "موجودیت آزادی، حسابدهی سیاسی، اطاعت قانون، حسابدهی دیوان سالاری، موجودیت معلومات موثق به شکل شفاف، فعل، مؤثثیت، همکاری و هماهنگی بین حکومت و جامعه".

حکومت داری خوب در قراین حکومت بد مفهوم پیدا میکند. کسانی اهیت حکومت داری خوب را درک می کنند که حکومت داری بدرا عملآ تجربه کرده باشند. حکومت داری که در آن نقض قانون، کم کاری، وظیفه گریزی، عدم حسابدهی و غیره از جمله مهمترین شاخص های آن است. در بسیاری از کشور ها این امر بابت شده است که حتی در نظام های دموکراتیک منافع عامه قربانی منافع شخصی رهبران منتخب و نظام دیوان سالار شده است. سوء استفاده از قدرت و نیزگ با مردم توسط رهبران حکومت و اتحادیه های شان شکل سیستماتیک را در این کشور ها به خود گرفته است. حکومت داری بد خصوصا در کشور های در حال رشد به یک معضل جدی تبدیل شده است. از اینرو پدیده بنام حکومت داری خوب به عنوان علاج این معضل مورد توجه عام قرار گرفته است.

حکومت داری خوب دارای چهار ستون اساسی است:

1 - انسانیت (خدمت به مردم و شهروندان و تهدی به ارزش های پذیرفته شده انسانی).

2 - اخلاق (امانت داری، صداقت و درستکاری).

3 - عدالت (برخورد همسان با تمام افراد جامعه و شفقت به افراد مستضعف).

4 - مؤثثیت (عرضه خدمات مؤثر و به موقع بدون ضیاع وقت و منابع).

مفهوم کلی حکومت داری خوب

حکومت داری خوب بعد از دهه 1990 از اهمیت زیاد برخوردار شد زمانی که سازمان های امداد رسان غیبت آنرا به عنوان یک مانع در مقابل توسعه کشور های در حال رشد دیدند. این امر باعث شد که ضرورت توجه به این پدیده و ایجاد اصول و معیار های منظم که بر مبنای آن بتوان حکومت داری خوب را از حکومت داری بد تقییک نمود احساس شود. حکومت داری خوب امروز عبارت از یک روند اقدامات عملی بر مبنای اصول مشخص برای نیل به این هدف است. این امر به خاطری از اهمیت برخوردار است که بدون آن توسعه پایدار تحقق یافته نیست.

چهار بُعدی که در اسناد بانک جهانی برای حکومت داری خوب مشخص گردیده عبارتند از:

1. مدیریت بخش عامه.
2. حسابدهی.
3. وجود چهار چوب قانونی برای توسعه.
4. معلومات و شفافیت.

بخش یازدهم

تفتیش

تفتیش

تفتیش عبارت است از معاینه و ارزیابی بپردازانه دفاتر حسابی، معاملات مالی، پاداشها و عملکرد های یک نهاد مبایشد. این کار به منظور حصول اطمنان از درست و مناسب بودن صورت تهای مالی یک نهاد و ارانه نظر بالای آن مورد اجراء قرار میگیرد. این تفتش؛ بنام تفتش مالی یاد میشود. به همین ترتیب، بعضی اوقات تفتش به منظور حصول اطمنان از اقتصادیت، مفیدیت و مؤثیت عملکرد های یک نهاد مورد اجراء قرار می گیرد که این تفتش بنام تفتش عملکرد یاد میشود. همچنان در تفتشی که به منظور حصول اطمنان از رعایت قوانین و مقررات ناfähه مورد اجراء قرار میگیرد نیز بنام تفتش ر عایت یاد میشود.

دوره تفتش

پروره های که از طریق بودجه و همچنان پروره های انکشافی بر مبنای تعیین هجری شمسی و پروره های که از طریق برنامه انکشافی ملل متعدد UNDP اجراء می گردد بر مبنای سال عیسوی مورد تفتش و بررسی قرار میگیرد.

تفتیش بعدی

تفتیش بعدی عملی است که بعد از انجام یک فعالیت مورد اجراء قرار میگیرد. تفتش بعدی، از نظر اتخاذ تصامیم اصلاحی و مدیریت وجوده عامه به شیوه بهتر در اینده بسیار مهندس شده میشود. این تفتش یکی از وظایف بسیار مهم و اساسی ادارات عالی تفتش محسوب میشود. در نتیجه تفتش بعدی نواقص و کلیشتیاه مسئولین بر جسته شده و در برخی موارد باعث جبران خساراتی که از جانب ایشان به دولت متحمل شده است؛ می گردد. اداره عالی تفتش افغانستان این نوع تفتش را نیز مورد اجراء قرار میدهد (بطور مثال، تفتش حساب قطعیه و اجرای تفتشهای رعایت از جمله تفتش بعدی محسوب میشود).

تفتیش قبلی

تفتیش قبلی عبارت از بازرسی و معاینه معاملات و رویدادهای مالی و اداری قبل از وقوع آن مبایشد. به منظور حصول اطمنان از مدیریت سالم وجوه عالمه توسط مسؤولین دولتی، اجرای تفتش قبلی یک امر حتمی است. این تفتش توسط اداره عالی تفتش و یا کدام نهاد دیگر مورد اجراء قرار میگیرد. تفتش قبلی در واقع شکل کنترولی داشته و شامل معاینه یک معامله قبل از اجرای آن . با اجرای تفتش قبلی مقتضی می تواند از زیانهای واردہ قبل از وقوع آن طویلگیری کند. در افغانستان این وظیفه را کنترول کنندگان مالی و ریاست خزانین در وزارت مالية انجام می دهند.

تفتیش داخلی

تفتیش داخلی عبارت از یک نوع بازرسی است که به عنوان خدمت برای سازمان در چوکات شکلاتی آن ایجاد میشود و نقش با مسؤولیت تفتش، معاینه، ارزیابی و نظارت از کفاایت و مؤثریت کنترولهای ایجاد شده را در کنار سایر وظایف ایفا میکند.

ارتباط میان تفتش داخلی و تفتش خارجی

نقش و مسؤولیت واحد های تفتش داخلی توسط مرجع مربوطه تعیین میشود، و با نقش و مسؤولیت تفتش خارجی که جهت ارانه گزارش بطور مستقلانه بپردازون صورت های مالی توظیف میشوند کاملاً مقاومت میباشد. اهداف واحد های تفتش داخلی نظر به لزومیت های مرجع مربوطه فرق میکند، در حالیکه هدف اساسی تفتش خارجی صحبت صلبی صورت های مالی میباشد. با وجودیکه نقش و مسؤولیت های تفتش داخلی و خارجی از هم متفاوت مبایشد اما شیوه ها و طرق رسیدن به اهداف این دو تفتش معمولاً با هم مشابه بوده و همچنان بعضی جوان تفتش داخلی ممکن برای تعیین ماهیت زمان و حدود تفتش خارجی مغاید واقع شود. تفتش داخلی یک بخش مرجع مبایشد. با وجود میزان استقلالیت و هفتمند بودن تفتش داخلی، واحد مذکوره ان استقلالیت را ندارد که تفتش خارجی بمنظور اظهار نظر بالای صورت های مالی دارد. سوابیلت اظهار نظر ارانه شده بالای صورت های مالی صرفاً بدوش تفتش خارجی مبایشد، و به هیچ وجه توسط تفتش داخلی متأثر نمیشود. صرفاً تفتش خارجی می تواند بالای صورت های مالی قضایت کند.

فهم و ارزیابی مقدماتی تفتش داخلی

هم ترین معیاری که باید هنگام کسب دانش و فهم و تشخیص وظایف تفتش داخلی در نظر گرفته شود قرار ذیل است:

- 1 - وضعیت قانونی ساختاری: عبارت از وضعیتی است که تفتش داخلی در یک نهاد دارای بوده و هفتمند و اقی بینه عمل می نماید. بدلاین، تفتش داخلی برای مقام اول مرجع مربوطه گزار شده مبایشد و در امورات عملیاتی بجز نظارت و ارزیابی مسؤولیت دیگری ندارد. هرگونه قید و یا محدودیت که توسط مدیریت مرجع بالای تفتش داخلی و وضع میشود باید به نقطه مورد بررسی قرار گیرد. و یزده، تفتش داخلی در جهت تأمین ارتباطات با تفتش خارجی دست باز باید داشته باشد.

منابع و مأخذ

- 1 - سرور دانش (زمستان 1389)، "حقوق اساسی افغانستان"، انتشارات مؤسسه تحصیلات عالی این سینا.
- 2 - دوکتور عبدالباقي امین (1397)، "قانون گذاری"، مرکز تحقیقاتی قاصد (کابل - افغانستان).
- 3 - خلیل الرحمن سروری (1398)، "مبانی سازمان و مدیریت"، انتشارات عازم.
- 4 - دکتر علی رضانیان (1395)، "مبانی سازمان و مدیریت"، تهران - سمت.
- 5 - دکتر علی رضانیان (1382)، "اصول مدیریت"، تهران - سمت.
- 6 - شفیق الله مصلح (1397)، "اصول مدیریت در جهان معاصر"، انتشارات صلح.
- 7 - پوهنده عبدالطیف رحمانی و پوهنده حسنه الله ناصری (تابستان 1399) "مدیریت منابع بشری"، انتشارات سعدی.
- 8 - اسفندیار سعادت (1397)، "مدیریت منابع انسانی"، تهران - سمت.
- 9 - سخنی محمدی (1397)، "ادارة عامه"، انتشارات عرفان.
- 10 - پوهنده دوکتور عبدالقدیم عارف (1398)، "اساسات امور مالی عامه"، انتشارات یوسف زاد.
- 11 - دوکتور علی اکبر فرهنگی (1393)، "ارتباطات انسانی"، تهران مؤسسه خدمات فرهنگی رسا.
- 12 - شیرشاه وصال (1391)، "تفتیش بر اساس خطر در سکتور عامه"، امریت اطلاعات و ارتباط اداره عالی بررسی.
- 13 - شیرشاه وصال (2007)، "تعلیماتنامه تدقیق مساعدهای خارجی"، امریت اطلاعات و ارتباط اداره عالی بررسی.
- 14 - اداره عالی بررسی (1392)، "فرهنگ مختصر مسلکی حسابداری، حسابرسی و بودجه مالی"، //.
- 15 - انتیتیوت خدمات ملکی (1386)، "اساسات و مهارت‌های مدیریتی"، //.
- 16 - پوهنده سید محمد تقی‌نگار (1395)، "تئوری و پیاست بودجه عامه"، مطبوعه سپهر.
- 17 - پوهنده ذبیح الله مدثر (1397)، "محاسبه مالی"، انتشارات جهان اسلام.
- 18 - میر محمد فاروق حیدری (1397)، "محاسبه دولتی"، انتشارات نویسا.
- 19 - اسناد تدقیقی:

- .1. قانون اساسی،
- .2. قانون تدارکات،
- .3. طرز العمل تدارکات،
- .4. قانون کار،
- .5. قانون کارکنان خدمات ملکی،
- .6. مقررة طرز سلوک کارکنان خدمات ملکی،
- .7. مقررة امور ذاتی و تقادع کارکنان خدمات ملکی.

ضوابط

- .1. قانون اجراءات اداری،
- .2. قانون امور مالی و مصاريف عامه،
- .3. قانون دسترسی به اطلاعات.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library